

Dette website anvender cookies fra Google til at levere sine tjenester og analysere trafik. Din IP-adresse og brugeragent deles med Google sammen med effektivitets- og sikkerhedsmetrics. Dette sker for at sikre tjenestekvaliteten, generere brugsstatistik samt registrere og håndtere misbrug.

FLERE OPLYSNINGER OK

Den smalle bog

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 3. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

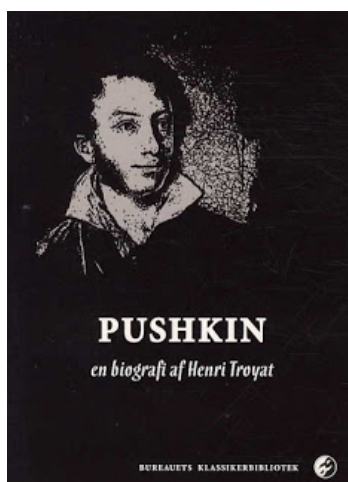
Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

Der må simpelthen meget plads til

Pushkin - en biografi af Henri Troyat 880 sider, kr 300 2. udgave 2017 Det poetiske Bureaus Klassikerbibliotek Af Jes Nysten Ru...

Find rundt i Den smalle bog

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem der skriver om.

Flere indlæg fra Den smalle bog

-

Lykke-Per som tidsbillede af Danmark Klassikerlæsning. Henrik Pontoppidan: "Lykke-Per", 1904/05. Bille August kommer i disse dage med en TV-serie og biografilm, der er b...
-

En klagesang, en protest Peter-Clement Woetmann: "Bag bakkerne, kysten. En klagesang", Kronstork 2017, 64 sider, 129 kr. Af Egil Hvid-Olsen Et enkeltstående...
-

Der må simpelthen meget plads til Pushkin - en biografi af Henri Troyat 880 sider, kr 300 2. udgave 2017 Det poetiske Bureaus Klassikerbibliotek Af Jes Nysten Ru...

fredag den 24. august 2018

En klagesang, en protest

Peter-Clement Woetmann: "Bag bakkerne, kysten. En klagesang", Kronstork 2017, 64 sider, 129 kr.

Af Egil Hvid-Olsen

Et enkeltstående strå af marehalm træder ud mod læseren på omslaget af Peter-Clement Woetmanns klagesang "Bag bakkerne, kysten". Væksten markerer, ligesom titlen, at bogen udspiller sig på grænsen mellem land og vand. Marehalm hører til i klitterne, der udgør landjordens forpost mod havets bølger. Fortælleren er ikke én, men flere: Landjorden på det europæiske kontinent og dens beboere:

Min krop er blå øjne hvid hud.

Min krop er korngule marker og den milde vind i træerne i en lysning i skoven.

Min krop er bakkerne og bag bakkerne, kysten. (s. 5).

Disse tre sætninger gentages adskillige gange gennem det lange digt. De udgør en besværgelse, en stadig mere

insisteren på at være noget andet end det, fortælleren ikke er.

Ganske vist indledes klagesangen med flere beskrivelser af fortælleren krop, beskrivelser af, hvad fortælleren er:

Min krop er fugle der flygter omkring med hinanden højt svimlende et sted på himlen.

Min krop er klitrækkerne, marehalmen, varmt sand blå himmel. (s. 5).

Man drages i tanken tilbage til varme sommerdage.

Hvem fortælleren ikke er

Men hurtigt introduceres det, fortælleren ikke er:

Saint-John Perses begejstringstogt gennem verden

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

- ▼ 2018 (31)
 - september (3)
 - ▼ august (3)
 - Lykke-Per som tidsbillede af Danmark
 - En klagesang, en protest
 - Hulda Lüttkens talent og "det kontrollerede overspæ...

- juli (5)
- juni (4)
- maj (4)
- april (3)
- marts (3)
- februar (3)
- januar (3)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Stofgrupperne i Den smalle bog (NB: Denne søgemåde tæller endnu ikke alle bidrag)

antologi (1)
 boganmeldelse (37) digtsamling (12)
 essay (2) eventyr (1) fabler (1)
 faglitteratur (5)
 klassikerlæsning (7) kunstbog (1)
 lyrik (2) noveller (3) prosatekster (2) roman (7)

Slå op i Den smalle bog

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

Dette website anvender cookies fra Google til at levere sine tjenester og analysere trafik. Din IP-adresse og brugeragent deles med Google sammen med effektivitets- og sikkerhedsmetrics. Dette sker for at sikre tjenestekvaliteten, generere brugsstatistik samt registrere og håndtere misbrug.

FLERE OPLYSNINGER OK

- Knud Steffen (Nielsens blog)
- Slagtryk

Nettidsskrifter: Litteratur - Artikler og kritik

- Kornkammer
- Lithub
- Litteraturnu
- Modspor

Nettidsskrifter: Kulturmagasiner og det, der ligner

- Atlas Magasin
- Ikaros
- Kunsten nu
- Vink København

med havet, med transport, med lukkede rum og mangel på ilt, med risici og drømme om et bedre liv på det europæiske kontinent.

Hentydningerne til, hvad fortælleren ikke er, bliver stadig mere konkrete:

Min krop er ikke krop skyllet i land ved Italiens kyst.

Min krop er ikke krop skyllet i land ved Grækenlands kyst.

Min krop er ikke krop skyllet i land ved Spaniens kyst. (s. 29).

Med sin nærmest messende opbygning konfronterer klagesangen læseren med antallet af døde i bestemte ulykker. De fleste ofre er druknet, andre omkommet i containere eller flyvemaskiner, men alle er de døde undervejs i deres jagt på lykken.

Stærkest bliver sangen, da den sætter navne på nogle af ofrene. Ikke at man kender dem, men navne er nu engang det, vi forbinder individer med, og ofrene er individer, medmennesker.

Fortælleren er sine læsere

I Det Gamle Testamente er et helt skrift forbeholdt klagesange. Her er ordet lagt i munden på de nødlidende:

”Stadig stirrer vore øjne sig trætte efter hjælp, men til ingen nytte; på vor udkigspost spejder vi efter et folk, men det bringer ingen hjælp” (Klages 4,17). Sådan kan flygtninge og migranter ombord på synkefærdige fartøjer stirre deres øjne trætte efter hjælp. Men fortælleren i ”Bag bakkerne, kysten” står på sikker grund. Ja, fortælleren er delvis selv den sikre grund. Fortælleren er nutidens forjættede land og dens indbyggere. Derfor er fortælleren også sine læsere. Fortælleren giver læseren stemme, for læserens ”krop er blå øjne hvid hud”.

Selvom fortælleren/læseren står på sikker grund, skælver den alligevel, for hvem kan være vidne til den tragedie, klagesangen sætter ord på, uden at skælve?

Protest og opfordring

”Bag bakkerne, kysten” er ikke blot en klagesang, men også en protest mod fortælleren selv, mod læserne, og mod alle andre, der ved, at der finder en katastrofe sted, men intet foretager sig. ”Bag bakkerne, kysten” er et nødråb på de druknendes vegne, en opfordring til anstændighed og handling.

Min krop er ikke den ukendte mor der druknede ud for grækenlands kyst med sine otte børn (s. 59).

Nej, men både moderen og børnene var mennesker.

Indsendt af [Anne Rye Andersson](#)

Etiketter: [boganmeldelse](#), [digtsamling](#)

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Dette website anvender cookies fra Google til at levere sine tjenester og analysere trafik. Din IP-adresse og brugeragent deles med Google sammen med effektivitets- og sikkerhedsmetrics. Dette sker for at sikre tjenestekvaliteten, generere brugsstatistik samt registrere og håndtere misbrug.

FLERE OPLYSNINGER OK

Kommenter som: ▼

[Nyere indlæg](#)[Start](#)[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)

Rejser tema. Leveret af [Blogger](#).